

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

14 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Andrușciac Victor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 iulie 2020, în cauza penală în privința lui,

Eșmatov Șuhrat XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 02.10.2019 – 18.12.2019

instanța de apel: 23.01.2020 – 28.07.2020

instanța de recurs: 17.10.2020 – 14.04.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 decembrie 2019, cauza fiind examinată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, Eșmatov Șuhrat a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 (una sută șaizeci) ore.

Obligația de supraveghere a inculpatului Eșmatov Șuhrat s-a pus în sarcina Biroului de probațiune unde își are domiciliul inculpatul, în baza art. art. 184 alin. (1) și 261 alin. (1) Cod de executare.

Achiziția civilă înaintată de Botnarenco Alexei în latura încasării prejudiciului moral, a fost admisă integral și s-a dispus încasarea din contul lui Eșmatov Șuhrat în beneficiul lui Botnarenco Alexei a prejudiciului moral cauzat prin infracțiune în sumă de 30 000 (treizeci mii) lei.

Cheltuielile judiciare s-au trecut în contul statului.

2. În sentință, prima instanță a constatat că, Eșmatov Șuhrat la 16.03.2019, aproximativ la orele 20.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în timp ce se afla pe teritoriul Gării Auto Centru din mun. Chișinău, str. M. Varlaam, 58, care constituie loc public, fără careva motive, încălcând grosolan ordinea publică și manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, din intenții huliganice, exprimându-se cu cuvinte necenzurate, l-a

atacat pe Botnarenco Alexei aplicându-i multiple lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului, cauzându-i acestuia conform raportului de constatare medico-legală nr. XXXXX din 18.03.2019 leziuni corporale sub formă de echimoză la nivelul țesuturilor moi a capului.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Eșmatov Șuhrat a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, huliganism, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, precum și acțiuni care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

- acuzatorul de stat, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței în partea ce ține de soluționarea chestiunii legate de încasarea cheltuielilor judiciare, rejudecarea cauzei, cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă încasarea de la condamnatul Eșmatov Șuhrat a cheltuielilor judiciare suportate din contul bugetului de stat, și anume a sumei de 768 lei, cu achitarea acesteia în contul statului;

- avocatul Andrușciac Victor în numele inculpatului Eșmatov Șuhrat, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri conform ordinii stabilite pentru instanța de fond, prin care, inculpatului Eșmatov Șuhrat să-i fie stabilită o pedeapsă minimă, în condițiile art. 364¹ Cod de procedură penală, cu respingerea acțiunii civile înaintate de partea vătămată Botnarenco Alexei.

3.1. În motivarea cererii de apel procurorul a menționată:

- sentința este ilegală în partea ce ține de soluționarea chestiunii legate de încasarea cheltuielilor de judecată și urmează a fi casată parțial, or, cheltuielile judiciare înaintate de acuzatorul de stat, sunt formate din efectuarea raportului de constatare nr. XXXXX din 18 martie 2019 în sumă de 448 lei și raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 21 august 2019 în sumă de 320 lei;

- instanța de judecată a ajuns la concluzia că solicitarea procurorului, privind încasarea cheltuielilor judiciare este neîntemeiată și a dispus respingerea acesteia, făcând trimitere la prevederile art. 227 alin. (1) din Codul de procedură penală, potrivit cărora cheltuielile judiciare sunt cheltuieli suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Alin. (3) al aceluiași articol prevede că cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate;

- mențiunea instanței de judecată, contravine prevederilor art. 227 alin. (1) din Codul de procedură penală, care statuează expres că, cheltuielile judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei

desfășurării a urmăririi penale, în pct. 5), alin.(2) al aceluiași articol, este prevăzut că, cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

3.2 În motivarea cererii de apel avocatul Victor Andrușciac în numele inculpatului Eșmatov Șuhrat a menționat că:

- Eșmatov Șuhrat a recunoscut vinovăția, se căiește sincer de cele comise, nu are antecedente penale, însă la stabilirea pedepsei, prima instanță nu a ținut cont de aceste circumstanțe și i-a stabilit o pedeapsă prea aspră;

- suma de 30 000 lei încasată de la Eșmatov Șuhrat, ca prejudicial moral, este exagerată și nu reiese din probele administrate la dosar.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 iulie 2020, a fost respins apelul avocatului Andrușciac Victor în numele inculpatului Eșmatov Șuhrat.

A fost admis apelul procurorului în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Centru, Alla Cazacu și casată parțial sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 decembrie 2019, în partea cheltuielilor judiciare și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a încasat de la Eșmatov Șuhrat cheltuielile de judecată în mărime de 768 (șapte sute șaiszeci și opt) lei în beneficiul statului.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și just a adoptat o sentință de condamnare în privința inculpatului Eșmatov Șuhrat în baza art. 287 alin.(1) Cod penal, conform semnelor calificative: huliganism, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, precum și acțiuni care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită.

Instanța de apel a reținut că prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că, instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Instanța de apel a reținut că, deși, inculpatul Eșmatov Șuhrat a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, vinovăția acestuia se mai dovedește și prin probele administrate

legal în cadrul cercetării judecătorești în prima instanță și anume prin: declarațiile părții vătămate Botnarenco Alexei(f.d.22, 67); declarațiile martorului Tipa Sergiu (f.d.68); declarațiile martorului Jechiu Elena(f.d.52); raportul de expertiză judiciară nr. XXXXX din 21 august 2019(f.d.76-77); procesul-verbal de confruntare efectuată între partea vătămată Botnarenco Alexei și bănuitul Eșmatov Șuhrat (f.d.69).

Instanța de apel a constatat că, sentința primei instanțe a fost contestată de avocatul inculpatului cu privire la stabilirea pedepsei, solicitând ca inculpatului Eșmatov Șuhrat să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, cât și în partea acțiunii civile înaintate de către partea vătămată Botnarenco Alexei, care a solicitat să fie respinsă, ca nemotivată.

Instanța de apel a menționat că, prima instanță a argumentat deplin poziția adoptată privind încadrarea juridică a faptei comise de inculpatul Eșmatov Șuhrat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, cât din punct de vedere a cercetării în ansamblu a circumstanțelor cauzei, atât și din punct de vedere a prevederilor legale, prin urmare cu referire la argumentele invocate în cererea de apel înaintată de avocatul Andrușciac Victor, în interesele inculpatului Eșmatov Șuhrat, privind stabilirea unei pedepsei mai blânde, ținând cont de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de apel le-a respins.

Cercetând materialele cauzei, audiind participanții la proces, instanța de apel a reținut că, inculpatul Eșmatov Șuhrat la 16.03.2019, aproximativ la orele 20.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în timp ce se afla pe teritoriul Gării Auto Centru din mun. Chișinău, str. M. Varlaam, 58, care constituie loc public, fără careva motive, încălcând grosolan ordinea publică și manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, din intenții huliganice, exprimându-se cu cuvinte necenzurate, l-a atacat pe Botnarenco Alexei Grigori aplicându-i multiple lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului, cauzându-i acestuia conform raportului de constatare medico-legală nr. XXXXX din 18.03.2019 leziuni corporale sub formă de echimoză la nivelul Țesuturilor moi a capului.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, huliganism, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, precum și acțiuni care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită.

Instanța de apel a notat că, avocatul Andrușciac Victor, critică hotărârea primei instanțe și în partea ce ține de acțiunea civilă, admisă de către instanță la cererea părții vătămate Botnarenco Alexei, prejudiciul moral în sumă de 30 000 lei și solicită a fi respinsă, inculpatul în cadrul instanței de

fond fiind de acord de a achita acea mărime care v-a fi stabilită de către instanță, iar suma de 30000 lei cu titlu de prejudiciu moral este proporțională suferințelor cauzate în urma acțiunilor întreprinse de către inculpat .

Privitor la numirea pedepsei, instanța de apel a considerat necesar de a respinge apelul avocatului Victor Andrușciac, în interesele inculpatului Eșmatov Șuhrat și a reținut că prima instanță la numirea felului și măsurii de pedeapsă a ținut cont de circumstanțele reale și personale, cum ar fi: caracterul și gradul de pericol social și prejudiciabil al infracțiunii, conform prevederilor art. 16 alin.(2) Codul Penal se referă la infracțiuni mai puțin grave, de personalitatea infractorului, că nu are antecedente penale. Circumstanțe atenuate la examinarea cauzei s-au stabilit: recunoașterea de către inculpat a vinei și căința sinceră. Circumstanțe agravante, n-au fost stabilite.

Instanța de apel a conchis că, la numirea pedepsei, instanța de judecată a ținut cont de prevederile art. 75 Cod Penal ce ține de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate, asupra corectării și reeducării vinovatului și i-a numit o pedeapsă legală în coraport cu fapta săvârșită de inculpat.

În acest context, instanța de apel a reținut că prima instanță corect i-a stabilit inculpatului Eșmatov Șuhrat pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 ore, deoarece sancțiunea art. 287 alin. (1) Cod penal prevede amendă în mărime de la 550 la 1050 unități convenționale sau, muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau, închisoare până la 3 ani, însă coroborat cu prevederile art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă, astfel noile limite a pedepsei se va stabili sub formă de amendă în mărime de la 500 la 787,5 unități convenționale (art. 64 alin. (3) Cod penal) sau, muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 160 de ore, sau cu închisoare de la 3 luni până la 2 ani (art. 70 alin. (2) Cod penal).

În așa circumstanțe, instanța de apel a conchis cu certitudine, că pedeapsa numită de prima instanță sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 ore, este legală și întemeiată, fiind stabilită în limitele de la 120 la 160 de ore și în corespundere cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Ca concluzie asupra celor etalate, instanța de apel a remarcat că la individualizarea pedepsei, s-a ținut cont de cele trei principii care urmează a sta la baza individualizării pedepsei, sancțiunea aplicată inculpatului Eșmatov Șuhrat, fiind legală, echitabilă și individualizată.

Analizând temeiul nominalizat în raport cu motivele invocate în apelul apărării cu referire la dezacordul cu încasarea prejudiciului moral în mărime de 30000 lei, instanța de apel a constatat că, acesta nu își găsește confirmarea la judecarea apelului declarat, or, prima instanță corect a admis acțiunea civilă în mărimea solicitată de către partea vătămată Botnarenco Alexei, or, prima instanță corect a stabilit că, suma în mărime de 30 000,00 lei solicitată de a fi încasată de la inculpatul Eșmatov Șuhrat, este echitabilă, suficientă și proporțională fiind determinată de o evaluare pertinentă a daunelor compensatoare, fiind în corespundere cu caracterul și gravitatea suferințelor fizice și psihice suportate de către partea civilă în urma acțiunilor ilicite ale inculpatului, or, o eventuală despăgubire, mai mică, ar contraveni legislației naționale și Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, precum și jurisprudenței CtEDO, potrivit cărora instanța are obligația de a asigura o satisfacție morală pe baza unor aprecieri în echitate.

Referitor la soluția emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 18 decembrie 2019 prin care acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Botnarenco Alexei privind încasarea prejudiciului moral s-a admis parțial, în sumă de 30 000 lei, instanța de apel o consideră legală, iar argumentele avocatului Andrușiac Victor, în numele inculpatului Eșmatov Șuhrat, expuse în cererea de apel, în această parte, la fel urmează a fi respinsă, ca neîntemeiate, cu menținerea în vigoare a sentinței primei instanțe și în partea încasării acțiunii civile.

Instanța de apel a reținut argumentele din apelul acuzatorului de stat, referitor la încasarea cheltuielilor judiciare, și a admis această cerință, or, potrivit materialelor cauzei cheltuielile judiciare sunt cheltuieli suportate pentru efectuarea raportului de constatare nr. XXXXX din 18 martie 2019 în sumă de 448 lei și raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 21 august 2019 în sumă de 320 lei., iar în total fiind efectuate cheltuieli în suma de 768 lei, sumă care și urmează a fi admisă spre a fi încasată din contul inculpatului, în beneficiul statului.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel nu a reținut afirmațiile primei instanței precum că, cheltuielile judiciare solicitate la caz de către acuzatorul de stat, urmează a fi încasate din contul statului, or, potrivit prevederilor Legii nr. 316 din 22.12.2017 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, în vigoare din 09.02.2018, au fost operate modificări la

art. 143 Cod procedură penală, potrivit cărora aliniatul (2) al articolului 143 Cod procedură penală a fost abrogat.

În acest sens, instanța de apel a reiterat că, potrivit modificărilor operate prin Legea nr. 316 din 22.12.2017 a fost exclus art. 143 alin. (2) Cod procedură penală, potrivit căruia: plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat, prin urmare normele procedural penale nu prevăd expres achitarea din contul statului a cheltuielilor judiciare, ce constituie cheltuieli legate de expertiza judiciară.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Andrușciac Victor în numele inculpatului Eșmatov Șuhrat, prin care a solicitat casarea deciziei, stabilirea lui Eșmatov Șuhrat a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 120 (una sută douăzeci) ore, respingerea acțiunii civile înaintate de partea vătămată Botnarenco Alexei și respingerea cererii procurorului de a încasa de la Eșmatov Șuhrat cheltuielile de judecată în mărime de 768 (șapte sute șaiszeci și opt) lei în beneficiul statului.

5.1. În motivarea recursului ordinar, avocatul Andrușciac Victor în numele inculpatului Eșmatov Șuhrat a menționat că:

- decizia instanței de apel în aspectul legat de pedeapsa stabilită se caracterizează prin imprecizii cu privire la detaliile esențiale ale situației, pedeapsa penală adusă inculpatului contravine, în mod evident, dreptului garantat prin art. 385 Cod de procedură penală, astfel, fiind încălcat dreptul inculpatului la sentința bine motivată și legală în aspectul legat de individualizarea pedepsei, lipsa obiectivității primei instanțe în partea ce ține de stabilirea pedepsei se confirmă și prin faptul că circumstanțele ce atenuează învinuirea nu au fost apreciate obiectiv și just de către prima instanța de judecată și Curtea de Apel Chișinău;

- prima instanță nu a examinat sub toate aspectele, complet și obiectiv circumstanțele cauzei și a neglijat în vederea determinării admisibilității, pertinenței, concludenței, veridicității și utilității probelor existente în cauză, nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate de partea apărării cu privire la stabilirea pedepsei minime în condițiile art. 364¹ Cod de procedură penală;

- prima instanță și instanța de apel nu au întreprins toate măsurile procesuale necesare examinării complete și multilaterale a cazului în aspectul legat de stabilirea/individualizarea pedepsei în privința inculpatului, efectuând o cercetare judecătorească incompletă, urmare a căreia a ajuns la concluzia care trezește mai multe semne de întrebare decât dau răspunsuri, ceea ce poate fi caracterizat drept o examinare neefectivă;

- conform art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală, părțile, din inițiativă proprie și pe cont propriu, sunt în drept, prin intermediul organului de urmărire penală, al procurorului sau al instanței de judecată, să înainteze instituției publice de expertiză judiciară/biroului de expertiză judiciară o cerere privind efectuarea expertizei judiciare pentru constatarea circumstanțelor care, în opinia lor, vor putea fi utilizate în apărarea intereselor lor. În prezenta cauză penală ordonatorul expertizei judiciare a fost organul de urmărire penală, fără a exista o asemenea cerere de la părți. Drept urmare celor indicate, se indică că în cazurile când expertiza a fost dispusă de organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat. Astfel, cheltuielile judiciare suportate în cadrul procesului penal, se trec în contul statului, or, acestea sunt cheltuieli suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate;

- cheltuielile pentru efectuarea constatărilor/expertizelor sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale întru acumularea probatoriului necesar și că acestea sunt trecute, de fapt, în contul statului și nu urmează a fi puse pe seama inculpatului, or, aceste acțiuni țin de activitatea organului de urmărire penală, care are un rol activ în procesul de depistare a diferitor circumstanțe care dovedesc infracțiunea și identifică făptuitorul, pentru aducerea învinuirii de stat. Trecerea cheltuielilor judiciare în procesul penal în contul statului își are temeiul în necesitatea desfășurării procesului penal din oficiu, pentru ca nici un infractor să nu rămână nepedepsit. Or, într-o situație contrară, acest principiu nu-și mai are valoarea;

- instanța de apel greșit a încasat de la Eșmatov Șuhrat cheltuielile de judecată în mărime de 768 (șapte sute șaiszeci și opt) lei în beneficiul statului;

- suma de 30000 lei încasată de la Eșmatov Șuhrat ca prejudiciului moral este exagerată și nu reiese din probe administrate pe această cauză penală.

6. Referință asupra recursului declarat, nu a fost depusă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din considerentele ce urmează.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera

de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Lecturând textul recursului, Colegiul penal constată că, avocatul Andrușciac Victor își exprimă dezacordul cu faptul că pedeapsa aplicată inculpatului este prea aspră, precum și faptul că prejudiciul moral încasat este exagerat de mare, iar cheltuielile de judecată eronate au fost încasate de la inculpat, astfel instanța de recurs ordinar supune verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Verificând legalitatea hotărârii atacate Colegiul penal atestă că, nu și-a găsit confirmarea temeiul pentru recurs invocat prin prisma pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel și-a motivat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75, 70, 79 Cod penal. La soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului nu a admis careva erori, stabilind just, în privința acestuia, pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 (una sută șaiszeci) ore.

Instanța de recurs constată că, recurentul invocă dezacordul cu individualizarea pedepsei inculpatului de către instanța de apel, însă nu aduc argumente care ar indica la admiterea căror-va erori de către instanța la judecarea cauzei.

Colegiul penal constată că instanța de apel a efectuat o analiză completă și minuțioasă a personalității inculpatului, menționând totodată că, săvârșirea faptei nu se datorează unui concurs accidental de împrejurări și că, pedeapsa a fost aplicată pentru îndreptarea inculpatului, or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea de noi infracțiuni.

Cu referire la criticele invocate de recurent, precum că a fost efectuată o individualizare injustă a pedepsei în privința inculpatului Eșmatov Șuhrat,

instanța de recurs relevă că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înlătuie nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Prin urmare, instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii penale. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Colegiul reține că, în cauza dată, inculpatul a recunoscut săvârșirea infracțiunii imputate și a solicitat de a fi judecată cauza pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, aplicând prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care

a fost admisă de către prima instanță, beneficiază de reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

În continuare, luând în considerație faptul că inculpatul Eșmatov Șuhrat, a acceptat judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, acesta beneficiază de o reducere cu 1/3 a limitelor prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

În prezenta speță, Colegiul atestă că, inculpatul Eșmatov Șuhrat, a fost condamnat în baza art. 287 alin.(1) Cod penal, la pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 (una sută șaizeci) ore.

La caz, analizând pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 (una sută șaizeci) ore, aplicată inculpatului Eșmatov Șuhrat, Colegiul penal a stabilit că aceasta se încadrează în limitele prevăzute de art. 287 alin.(1) Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, și prin urmare instanța de apel nu a comis nici o eroare de drept la individualizarea pedepsei, iar dezacordul recurentului cu pedeapsa stabilită ce se încadrează în limitele legale, nu poate constitui în sine un argument verosimil și justificat pentru susținerea temeiului de drept invocat pentru casarea hotărârii atacate.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la individualizarea pedepsei, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și resocializare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, sunt nejustificate alegațiile recurentului privind efectuarea contrară prevederilor legale de către instanța de apel a unei individualizări a pedepsei în privința inculpatului, or, avocatul Andrușciac Victor nu a expus care anume prevederi legale au fost eronat aplicate și în ce a constatat concret eroarea admisă de către instanța de apel la individualizarea pedepsei.

Totodată, instanța de recurs respinge alegațiile recurentului precum că prejudiciul moral încasat din contul lui Eșmatov Șuhrat în beneficiul lui Botnarenco Alexei în mărime de 30 000 lei, este exagerat de mare, or, a fost confirmat faptul că, în urma acțiunilor inculpatului, partea vătămată Botnarenco Alexei a suferit leziuni corporale, a fost supus stresului și emoțiilor negative.

Colegiul reține că, nu și-au găsit confirmare nici alegațiile recurentului referitor la faptul că instanța de apel eronat a încasat de la inculpatul Eșmatov Șuhtrat cheltuielile judiciare în sumă de 768 lei, în beneficiul statului, or, potrivit materialelor cauzei cheltuielile judiciare sunt cheltuieli suportate pentru efectuarea raportului de constatare nr. XXXXX din 18 martie 2019 în sumă de 448 lei și raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 21 august 2019 în sumă de 320 lei, iar în total fiind efectuate cheltuieli în suma de 768 lei.

În acest sens, Colegiul atestă că, instanța de apel corect a conchis că, cheltuielile judiciare solicitate la caz de către acuzatorul de stat, urmează a fi încasate din contul inculpatului, or, potrivit prevederilor Legii nr. 316 din 22.12.2017 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, în vigoare din 09.02.2018, au fost operate modificări la art. 143 Cod procedură penală, potrivit cărora aliniatul (2) al articolului 143 Cod procedură penală a fost abrogat, prin urmare normele procedural penale nu prevăd expres achitarea din contul statului a cheltuielilor judiciare, ce constituie cheltuieli legate de expertiza judiciară.

Mai mult, Colegiul atestă că, rapoartele de expertiză prezente în speță (nr. XXXXX din 18 martie 2019 și nr. XXXXX din 21 august 2019) au fost efectuate după 09.02.2018, după intrarea în vigoare a modificărilor la art. 143 Cod de procedură penală.

Colegiul penal constată că instanța de apel în decizia recurată a indicat și motivat pe deplin pedeapsa aplicată, a dat apreciere tuturor circumstanțelor, inclusiv celor menționate de recurent și a luat în considerare pericolul social al acțiunilor inculpatului și personalitatea inculpatului, stabilind o pedeapsă în limitele Legii penale și echitabilă, ce corespunde atât principiului proporționalității cât și scopului pedepsei penale, astfel încât să asigure restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului cât și a altor persoane.

Colegiul penal, menționează faptul că pedeapsa stabilită inculpatului Eșmatov Șuhtrat corespunde și prevederilor Recomandării Comitetului de Miniștri referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate, adoptate la 19 ortombrie 1992, aceasta fiind corespunzătoare sancțiunii și totodată proporțională gravității infracțiunii comise, precum și situației personale a făptașului.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în

corespondere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Andrușciac Victor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 iulie 2020, în cauza penală în privința lui *Eșmatov Șuhrat xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 28 mai 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda